

130. Gabriel priča o Mariji

1 Ko sem bil spet med Svojimi učenci, so ti pohvalili Samarijane in njihovo vnemo.

2 Tudi Marija, ki je bila zelo dosledna judinja, kot je bil dosleden jud tudi Jožef, in je še zmeraj veliko dala na tempelj - čeprav v Mojem času niti ne več toliko, kakor pred tem -, je bila presenečena, da so Samarijani tako zvesti starojudovstvu in da tako trdno verujejo, ter nazadnje rekla: »Če bi ti nadzorovali in vodili tempelj - ga pa žal ne -, bi bila stara skrinja zaveze spet polna Božjega duha v dobro Jeruzalema in vseh judov, in bi angeli hranili tempeljske device z nebeško hrano, kot se je dogajalo še pred približno tridesetimi leti pod pobožnim Simeonom in častitljivo Ano, ki sta oskrbovala device v templju. Ko pa so farizeji iz zavisti zadavili pobožnega Zaharija, ko je prišel v tempelj, da bi Bogu daroval molitev in kadilo, je skrinja zaveze razpadla in Božji duh jo je zapustil. Naredili so sicer novo, toda Božji duh se ni več vrnil vanjo, prebiva pa v njej duh laži, prevare, zavisti, ljubosumja, obrekovanja, napuha in gnusne gospodovalnosti.

3 Toda med Samarijani, ki jih tempelj preklinja z več tisočimi najgnusnejšimi kletvami, prebiva Gospodov duh - to se je zdaj razločno pokazalo -, in jih ne bo zapustil, dokler bodo ostali takšni, kot so zdaj. Doslej se z njimi nisem mogla sprijazniti, ker so se ločili od templja, toda odslej jih bom imela za svoje prijatelje in njihov Garizim je visoko nad Salomonovim templjem.«

4 Vsi so hvalili te Marijine besede, k nam je pristopil eden od Samarijanov in rekel: »Poslušajte, Gospodovi prijatelji, kdo je ta ljubka ženska, ki je zdaj prerokovala tako zelo duhovno?«

5 In Gabriel, ki je bil ob Marijini strani, je rekel: »To je ženska, za katero je zapisano: *'Glej, devica nam bo donosila sina! Njegovo ime bo Imanuel in v Njem bo Bog resnično z nami!'*

6 Poglejte zdaj Gospoda med nami - On je Imanuel, torej eden in edini resnični *Bog z nami!* In zdaj tudi veš, kdo je ta ženska, pojdi tja in povej to tudi prijateljem!«

7 Samarijan se je priklonil, šel k sopotnikom in jim to povedal. Vsi so vstali, prišli k nam in s priučenimi besedami pozdravili Marijo.

8 Toda Marija jim je rekla: »Bila sem in sem samo izvoljena Božja dekla; in da sem to, je Njegova volja. Zato ne častite mene, temveč ves čas le Gospoda. Storite, kar vam bo naročil Sin Najvišjega, ki je eno z Njim!«

9 Nato so znova pozdravili Marijo in se zahvalili Meni in Kisjonu za dobro kosilo. Šele po tej zahvali so Me vprašali, kaj naj storijo zdaj.

10 In Jaz sem jim rekel: »Počivajte še malo, tako kot mi, potem pa boste že slišali, kaj se bo počelo do večera.«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 9